

[Justitsministeren]

fremhævet, vil de voldsskildringer, kristeligt folkepartis forslag tager sigte på, ofte være af en sådan karakter, at de i kraft af den manglende realisme gør mindre indtryk på børn og unge end den almindelige vold, der næsten dagligt ses i fjernsynets reportager, kriminalfilm, krigsfilm osv. Det er klart, at hensynet til børnene og de unge må tillægges overordentlig stor betydning, men efter min opfattelse ville det altså være uhensigtsmæssigt at gribe til lovgivning på det grundlag, der foreligger i dag.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at mediekommissionen i løbet af nogle måneder forventes at afgive en betænkning, hvori såvel positive som negative virkninger af udviklingen på videoområdet behandles. Udviklingen følges endvidere af kulturministeriet, det sker bl. a. gennem statens filmcentral og det danske filminstitut, ligesom de ophavsretlige problemer, der er knyttede til videoudviklingen, behandles i et af kulturministeriet nedsat udvalg.

I justitsministeriet indhentede vi som bekendt sidste år en række udtalelser fra politiet om behovet for at indføre et strafsanktioneret forbud mod udbredelse af videokassetter med voldsfilm. De svar, vi modtog, tydede ikke på, at der var noget akut problem her i landet.

Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve de retstekniske problemer, der vil være forbundet med indførelse af et forbud. Jeg kan således pege på de betydelige vanskeligheder, der vil opstå med hensyn til at drage grænsen mellem tilladte og forbudte forhold. Disse afgrænsningsproblemer vil ikke mindst gøre sig gældende med hensyn til politiets og domstolens muligheder for at håndhæve et sådant forbud, og det vil formentlig være vanskeligt med rimelig effektivitet at påse overholdelse af en straffebestemmelse af den her omhandlede karakter.

Men jeg er opmærksom på, at der hele tiden foregår en udvikling på videoområdet. Regeringen følger nøje udviklingen, og jeg finder det mest hensigtsmæssigt, at initiativer afventer resultatet af vurderingen af udviklingen, der kommer, og af det kommissions- og udvalgsarbejde, der er i gang.

Når jeg fremhævede, at jeg mener, at dette skal ses i en større sammenhæng, så gør jeg det bl. a. i relation til bemærkningerne om, at man ønsker at imødegå den stigende vold

ved hjælp af forslag som dette. Den stigende vold har vi jo været vidne til i adskillige år, desværre, men videobåndkassetterne med vold er noget, der først er dukket op de sidste år. Jeg tror ikke, nogen vil påstå, at disse videobåndkassetter, der måske har været set af 1 promille eller efterhånden af et par procent – jeg tænker på de privat indkøbte eller lejede videobåndkassetter – den mulighed, disse få børn eller unge har haft i de sidste få måneder, har været årsagen til den stigende vold.

Skal man efterlyse årsagen i medierne, så er det efter min mening ganske oplagt, at det først og fremmest er fjernsynet og biografene, der må interessere. Tager man en film som den, der sidste eller forrige lørdag blev vist midt i Kanaltiden – jeg tror, den hedder »Riker« eller sådan noget – som jo var vold og intet andet og helt åbenbart vold for voldens skyld – der var ikke stort andet end vold i filmen – så mener jeg, at det er langt mere farligt for børn og unge mennesker. Det giver dem indtryk af, at der er nogle problemer, man kan løse ved hjælp af vold. Derfor vil jeg foreslå, at man, hvis man ønsker ved en regulering af medierne at imødegå den stigende vold, tager fat dér, hvor volden har praktisk betydning, i børnenes og de unges dagligdag. Og så er det altså i radiorådet, man skal sætte ind, eller andre steder, men ikke på dette meget afgrænsede område.

Og så plejer man vist rituelt at slutte af med at sige, at naturligvis er man imod vold. Det er jeg også, men det drejer sig altså om at finde de rigtige metoder.

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet er enig med forslagsstillerne i, at der er store problemer knyttet til videoområdet, til videovolden. Vi er meget enige i justitsministerens sidste bemærkning, at volden i alle former er afskyelig og væmmelig, og det gælder altså også den vold, der finder udtryk via videokassetterne. Ikke mindst det faktum, at den vold, der er tale om her, alene har til formål at skæppe i kassetternes bagmænds tegneboøger, gør specielt denne form for vold ubehagelig og væmmelig.

Hvis vi kunne løse problemet her i folketinget ved at vedtage beslutningsforslaget og det lovforslag, som skulle følge beslutnings-